Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul tăierii împrejur cea după trup a Domnului şi sărbătoarea sfântului ierarh Vasile cel Mare

Cuvântul Meu din zilele acestea este mărturia Mea, este duhul proorociei, duh care nu trebuie să lipsească de pe pământ, căci Eu am spus că voi fi până la sfârşitul timpului cu cei ce sunt ai Mei şi prin ei din unii în alţii ca să-i cârmuiesc pe ei prin valurile vremii, ca să-i ocrotesc, ca să-i povăţuiesc, ca să le dau din gura Mea cuvânt, căci Eu sunt Cel ce sunt, şi n-am grăit peste pământ numai acum două mii de ani când am venit din Tatăl şi M-am făcut Om prin naştere din mamă Fecioară, şi iată, sunt Cel ce grăieşte din cer, sunt Cuvântul lui Dumnezeu şi vin cu oştiri cereşti după Mine, căci Eu aşa călătoresc.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot şi sunt Cuvântul Lui până la sfârşit aşa cum am fost la început, şi grăiesc pe pământ din Tatăl, şi nu sunt înger, ci sunt Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, şi Tatăl Savaot Mă trimite. Mă aşez cuvânt în carte în grădiniţa Mea de cuvânt din mijlocul neamului român şi Mă scriu cu sărbătoarea Mea cea de azi, şi lângă ea cu cea a arhiereului Meu Vasile, cel care a mustrat pe împărat când acesta a dat să umble la cărarea omului spre Dumnezeu prin erezia ivită atunci din mijlocul bisericii, vrând ea de la mijloc să răstoarne dreptarul cel plin de grijă pentru soarta mântuirii credincioşilor Mei, şi mari sunt sfinţii Mei cei veghetori pentru casa lui Dumnezeu, mari sunt şi în cer ca şi pe pământ, căci ei au fost veghetori după Duhul lui Dumnezeu, nu după duhul lor peste casa Mea, şi duhul descoperirilor cereşti era cu ei.

Mă aşez cu tine la masă, popor al cuvântului Meu. Cu tine petrec zile de petrecere cerească a cerului pe pământ, că n-am unde să Mă mai duc, căci peste tot e omul, dar tu să fii copil primitor de Dumnezeu aşa cum a fost proorocul Samuel când era copil şi când Eu, Domnul, am aşezat peste el Duhul Meu, duhul proorociei, iar el a lucrat cu acest dreptar lucrător din Mine şi a avut grijă de cărarea Mea peste oameni apoi şi peste împăraţi, că n-a fost vreme ca Eu să lipsesc de pe pământ, şi am fost în cei credincioşi şi plini de harul Meu pentru credinţa lor, pentru supunerea lor Mie, în dar aşezate acestea de Mine în ei. O, ce bine Mi-ar fi Mie şi ce bine le-ar fi fost şi le-ar fi şi celor ce stau mari peste turma de oameni dacă M-ar cunoaşte ei cu tine cuvânt peste ei aşa cum M-a cunoscut preotul lângă care l-am aşezat pe Samuel cel mic ca să stau cu el la mijloc pentru duhul proorociei! Nu este, n-a fost şi nu este nicicând şi nicăieri biserică a Mea decât când Eu încap în ea cu duhul proorociei, aşa cum a fost ea în vremea ucenicilor Mei cu care am umblat acum două mii de ani şi cu care a rămas apoi Duhul Meu, duhul proorociei, căci erau prooroci în mijlocul ei, precum Eu am aşezat prin biserica Mea ca să fiu Eu cu ea până la sfârşitul timpului, precum am promis.

O, măi poporul Meu, n-aveam cum să mai rodesc lăstar din butucul de vie, căci s-a uscat de tot şi n-am mai găsit în el viaţă. Am pus în lucru duhul proorociei, râvna Mea, şi am luat-o de la început cu lucrarea Mea şi am sădit viţă nouă, căci sunt Cel ce am zidit cerul şi pământul şi omul şi biserica Mea. Nu trebuie să-l întreb pe om când vin ca să lucrez pe pământ după ce omul strică pe cele ale Mele zidite, ci trebuie să ascult de Tatăl ca să vin şi să lucrez, căci ascultarea de Dumnezeu este lucrarea Mea, şi nu de oameni ascultare.

O, e gălăgie mare pe pământ pentru calea cu Dumnezeu a omului şi nu este duhul proorociei în biserică şi nu este credinţă pentru aceasta. M-au părăsit toţi peste tot şi nu Mă mai cunosc prin duhul cel lucrător din cer, care s-a stins de pe pământ din pricina duhului necredinţei, a duhului omului flămând după putere peste pământ. Vin şi găsesc necredinţă şi îngâmfare în om, iar glasul Scripturilor nu mai este luat în seamă, căci omul s-a aşezat Dumnezeu în locul Meu şi a căzut din Dumnezeu când el s-a voit aşa, şi a căzut ca Lucifer, care s-a voit mai mare ca Dumnezeu şi care

M-a schimbat cu omul, de şi-a pierdut strălucirea lui cea de la Mine şi s-a făcut satană, potrivnic lui Dumnezeu apoi.

Pe toate dă să le mai aibă omul, dar credinţă nu, iar bisericii îi trebuie credinţă şi umilinţă şi pocăinţă şi primire, căci unde este credinţă şi viaţă Mie închinată, vin Eu şi bat şi intru şi aduc lumină în toate, aduc duhul proorociei şi al descoperirii cea din cer şi pot aceasta prin credinţa şi prin smerenia omului, iar altfel nu pot fi cu omul ca să-i dau lui.

Suflă Duhul Sfânt peste pământ şi nu găseşte loc de aşezat, căci El lucrează mereu astăzi ca să vestească pe om cum să lucreze pentru fiecare stare şi lucrare, dar casa în care Eu trebuia să lucrez pe pământ cu oamenii s-a făcut peşteră de tâlhari şi nu ştiu oamenii unde se duc când se duc la locul unde ştiu ei că e casa lui Dumnezeu. Cine să le spună lor ce înseamnă Dumnezeu cu oamenii? Numai cei ce stau pe masa lor cu cartea credinţei deschisă, numai aceia mai ştiu să Mă cunoască şi să Mă lase să lucrez şi să cârmuiesc prin furtuni şi să nu piară ei din pricina îngâmfării şi a tăierii Mele de la ei, din pricina necredinţei lor în puterea şi în lucrarea Duhului Sfânt, Care vine la timp pe pământ, pentru că este Veghetorul.

O, cine să-i spună turmei pribege că se stinge numele Meu de pe pământ ca să rămână numele omului cel îngâmfat în dreptul lui Dumnezeu şi al casei lui Dumnezeu, al turmei pribege şi fără de păstor peste ea? Lupii sunt lupi, nu sunt păstori, iar Păstorul Eu sunt, dar lupii M-au dat în lături şi s-au arătat ei şi atât. Vin cu sfinţii cei mari şi le arăt peste tot ce este pe pământ sub nume de biserică, le arăt ce a făcut antichrist şi ce face încă pentru ca să stârpească numele Meu de peste oameni şi să fie el Dumnezeu în locul Meu şi să tragă spre el turma. O, nu mai poate omul îndrepta nimic din cele dărâmate, şi iată-Mă cum vin, şi noi le facem pe toate, căci Eu sunt începutul şi sfârşitul a toate, şi încep un lucru nou, şi el a dat muguri, dar trebuie să rostesc mereu peste satana cuvânt ca să ştie el că Eu sunt Dumnezeu şi nu el, iar el este potrivnicul Meu, al puterii cea de nebiruit între cer şi pământ.

O, e zi de praznic sfânt în amintirea Mea. La opt zile după naşterea Mea M-am supus legii tăierii împrejur cea după trup ca să rămână peste timp că Dumnezeu S-a făcut Om şi S-a arătat oamenilor plin de har şi de adevăr. Duhul proorociei M-a vestit atunci că voi fi spre căderea şi spre ridicarea multora din Israel şi ca semn de tăgadă, şi aşa a fost, şi aşa este şi azi. Nu ştiu oamenii care s-au pus slujitori peste oameni în numele Meu, nu ştiu aceştia ce înseamnă Dumnezeu aşa cum a ştiut de la Duhul Sfânt bătrânul Simeon când M-a văzut Prunc şi M-a primit şi a rostit proorocia lui cea pentru Mine. Aud mulţime de slujitori de biserici, aud ei vuietul acestui râu de cuvânt şi nu ştiu ce este el, şi zic ei că sunt veghetori, că sunt deştepţi şi cunoscători ca să Mă dea afară de la ei, cum că nu este Duhul Sfânt glasul Meu cel de azi prin acest cuvânt. Acest cuvânt este Duhul Adevărului şi nimeni nu Mă cunoaşte. Eu însă îi cunosc pe toţi cei care Mă tăgăduiesc, şi este ca semn de tăgadă acest cuvânt, care se naşte din Dumnezeu şi din care trebuie să se nască din nou toată suflarea, toată facerea iarăşi, şi voi da la o parte omul şi voi împlini aşa, şi mulţi vor crede şi se vor boteza în acest cuvânt în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh şi-şi vor afla mântuirea, aşa cum Eu am grăit acum două mii de ani că voi lucra. Amin.

Am în coborârea Mea pe cel binecredincios, pe arhiereul Meu cel plin de Duhul Adevărului, pe Vasile cel Mare în cuvânt pentru Dumnezeu înaintea mai-marilor de pe pământ în vremea sa. Vin sfinţii cu Mine pe pământ cuvânt, că nu mai e pe pământ Duhul Adevărului, ci e duhul omului şi atât, dar vin Eu, Domnul, şi duhul proorociei este mărturia Mea şi lucrez cu el din cer şi de pe pământ şi umblu cu el la cele stricate de om şi strivite cu totul, şi pe care Eu le făcusem ca să fie. Lucrez cu sfinţii Mei, cu martorii Mei cei credincioşi, cu cei din cer, că pe pământ am numai duşmani, numai lupi, şi stau cu sfinţii şi cu cei credincioşi ai Mei azi pe pământ şi lucrez în duhul adevărului peste toată minciuna de pe pământ, şi am grădiniţă de cuvânt şi Mă fac carte în ea şi Mă împart cu ea spre ştire ca să ştie toţi că Duhul Sfânt suflă acum peste pământ, căci Tatăl şi Fiul Îl trimite pe El la oameni spre luminarea lor.

O, arhiereule mare între cei drepţi, slujitori ai Mei în cer, te aşez în carte cu Mine cuvânt ca să se mire mulţi, iar cine se miră rămâne cu mirarea şi atât, dar cei credincioşi sunt martorii Mei şi ai Duhului Sfânt, Care a grăit şi grăieşte prin prooroci şi este El până la sfârşitul timpului şi zideşte biserica Mea, împărăţia Mea, patria Mea cea pentru sfinţi. Amin.

— O, e vremea să lucrezi Tu, Doamne Păstor, şi să păstoreşti e vremea, căci oamenii au stricat calea spre Tine pentru cei credincioşi şi au dat-o la o parte. Nu trebuie să mai întrebăm pe nimeni dacă ei cred sau nu, ci trebuie să lucrăm din cer, Doamne. Pe pământ s-a amestecat totul, că e la capăt de drum antichrist şi se uită în Scripturi ca să-şi împlinească după ele lucrarea sa şi îngâmfarea sa cât mai este vremea lui. A fost mult până a pătat totul, până a păcălit el în dreapta şi în stânga cu puterea lui, cu faţa lui vopsită, cu care s-a suit sus de tot de dragul stăpânirii peste tot pământul, şi nu s-a găsit până acum nici un David ca să-l răpună pe acest uriaş, care batjocoreşte faţa lui Dumnezeu şi scaunul slavei Lui cea de sus.

Le-ai spus acum două mii de ani la ucenici să nu numească ei pe nimeni tată pe pământ, că numai Unul este Tată: Cel din ceruri, Doamne, şi le-ai mai spus să nu cugete între ei ca să fie vreunul dintre ei mai mare peste ei, ci să slujească unul altuia în iubire, unul mai mic decât celălalt arătându-se, unul mai mult slujitor decât celălalt în slujirea cea pentru fraţi. Iată acum câtă nebunie pe pământ! Era scris în Scripturi că va veni peste oameni acest negru întuneric, pe care necredinţa l-a făcut, iar noi, sfinţii Tăi, am proorocit mulţi dintre noi vremea aceasta neagră că va veni şi că va strica şi va călca în picioare toată via Ta. Era scris că vei veni şi că vei găsi necredinţă, şi iată împlinirea, Doamne.

Voi, cei care v-aţi pus mari peste oameni sub nume de păstori de la Dumnezeu, cine v-a pus pe voi păstori? Duhul proorociei, duhul descoperirii trebuie să pună păstori peste biserica Mielului lui Dumnezeu. O, de ce aţi dat deoparte glasul Duhului Sfânt şi duhul descoperirii cea de la Dumnezeu? Aţi făcut aceasta ca să domniţi voi, iar Lucifer trăieşte în voi. O, ce veţi răspunde că v-aţi făcut furi? Priviţi în viaţa noastră, a slujitorilor de demult ai Domnului şi ruşinaţi-vă voi, păstori plătiţi, păstori năimiţi ca să vindeţi turma pe slava cea pentru voi de la ea. O, unde vă veţi băga apoi ca să nu vă găsească Domnul şi să vă ceară răspuns pentru că I-aţi răpit via şi aţi dat-o trecătorilor şi păgânilor ca s-o calce ei de tot? O, după ce aţi călcat voi peste sfinţi şi peste părinţi, prin care Domnul Şi-a întărit pe mărturia lor casa Sa şi veghea Sa peste turmă, acum voi v-aţi dat duhului Babilonului, v-aţi dat amestecării, şi nu este nici unul între voi să rostească mustrare vouă spre pocăinţă pentru strivirea voii Domnului, Căruia I-aţi luat din mână cârma. Eu am mustrat în faţă pe împărat când el s-a dat de partea rătăcitorilor credinţei şi ai răstălmăcirii adevărului, şi nu m-am lăsat ca voi sub mâna vrăjmaşă lui Dumnezeu de teama sceptrului stăpânirii cea de pe pământ. Vă va cere Domnul răspuns, să ştiţi aceasta! V-aţi pus unii pe alţii păstori de turme şi n-aţi mai voit să auziţi de la Duhul Sfânt, Care descoperă de la Dumnezeu voia lui Dumnezeu! Aţi acoperit adevărul, şi veţi da răspuns înaintea lui Dumnezeu. Acum nu vă este teamă, dar vine pe pământ frica de Dumnezeu şi veţi îngheţa de frică. O, pocăiţi-vă! Părinţii din cer vă cer răspuns pentru cele stricate de voi şi date la o parte pentru ca să vă îmbrăţişaţi cu cei păgâni şi să vă jucaţi cu mântuirea oamenilor, închinându-vă în numele lor omului dornic de putere, dornic să-L răstoarne pe Dumnezeu şi să stea el în templul lui Dumnezeu drept Dumnezeu, precum este scris că va face omul fărădelegii la sfârşit de timp. O, la ce vă foloseşte aceasta vouă? Treziţi-vă şi ascultaţi de la Domnul, Care strigă în lung şi în lat, cerându-vă să daţi putregaiul în lături, că vine ziua să vă înspăimântaţi mai rău ca Iuda, care pleca dintre ucenici şi se ducea mereu la Caiafa. Mereu, mereu el nu voia să ştie ceilalţi ucenici de cărările lui lăturalnice, dar Domnul avea mereu vederea după el şi l-a răbdat aşa, ca să se împlinească cu el Scriptura vânzării Domnului, căci Iuda a umblat după ai lui prin lume, şi făcea aceasta pe ascuns, până în ziua când şi-a dat pe faţă cu cine a umblat el, căci după ce a luat din cina Domnului cu ucenicii, a luat puterea lui satana în el şi L-a vândut pe Domnul, căci mânca din două părţi şi nu i-au spus lui nimic cei ce L-au cumpărat pe Domnul de la el, nu i-au

spus lui ce vor face cu Domnul Cel vândut de el, ci numai apoi a văzut Iuda ce a ieşit din umbletul lui lăturalnic, şi a spus el apoi: «Am vândut sânge nevinovat»*, dar era prea târziu când a văzut, şi a căzut peste el frică mare, disperarea cea mare.*

Iată, nu aveţi pe Domnul în voi şi nu v-aţi dat seama ce lucrare vă alegeţi când v-aţi ales să fiţi slujitori în dreptul lui Dumnezeu, iar eu, arhiereul Vasile, martor al Domnului de pe pământ şi până în cer, vă spun vouă că zadarnic vă hrăniţi cu necredinţa. Este Dumnezeu şi veţi vedea că este şi vă va cuprinde frică mare şi nu vă veţi putea ascunde de ea, căci va veni din cer şi va cădea peste voi fără de veste frica de Dumnezeu, căci aţi trădat pe Domnul. Trebuia să lăsaţi loc şi la un semn de întrebare, că iată, este Dumnezeu şi vine cu suită de sfinţi pe pământ cuvânt şi-Şi cercetează via, căci ceasul bate venirea Lui, şi El vine cuvântând şi cercetând. Amin.

O, mântuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta cea mică, pe poporul cuvântului Tău cel din neamul român, căci oamenii au călcat peste legea Ta, iar Tu vii şi cercetezi şi lucrezi şi o iei de la început şi le faci pe toate noi, iarăşi le faci, căci s-au stricat.

Ridică-te, popor credincios, şi ceartă-l pe satana în numele Domnului Iisus Hristos, ca să-şi piardă puterea şi să se supună, că eu am proorocit peste el cuvânt de certare, care trebuie să se împlinească până la capăt, dar rosteşte tu aici peste pământ certare pentru satana şi pentru toţi slujitorii lui, căci ei mi-au ascuns cartea mea şi proorocia mea cea lăsată împotriva lui satana, dar la tine zilnic să se rostească ea spre pomenire şi să poruncească ea în numele Duhului Sfânt stricarea lucrării lui satana de pe pământ şi din oameni şi din toate cuiburile şi ascunzişurile ei. Amin.

Voi, slujitori ai altarului Domnului în mijlocul acestui popor cules de Domnul pentru slava Sa cea de acum, aduceţi Domnului rugăciuni pentru biruinţa Lui şi certare peste satana în fiecare zi, că la voi este tot timpul masă cu bucate curate pe ea, post de mâncăruri lumeşti, că Domnul v-a cerut vouă să vă hrăniţi cu hrană călugărească mereu şi să fiţi mereu pregătiţi, zi de zi cu post şi cu rugăciune, şi aţi iubit aşa şi aţi împlinit aşa la cuvântul Domnului, căci soiul diavolilor care mişună din cer şi până pe pământ acum nu au teamă decât de cei credincioşi, în post şi în rugăciune petrecând ei ziua şi noaptea pentru venirea Domnului şi pentru biruinţa Lui cea de la sfârşit de timp, cea de acum. V-a cerut Domnul să vă hrăniţi cu hrană călugărească mereu, iar voi aţi iubit aşa şi împliniţi aşa la cuvântul Domnului şi sunteţi ascultători Lui. V-a scos Domnul din lume, aţi ieşit din ea ca să fiţi poporul Lui cel deoparte pus pentru slava Lui. Fiţi cu inimă mare! E Domnul cu voi întru venirea Sa, în toată slava Sa cea plină de cuvânt! Daţi-I Lui putere să vină şi să zidească, să vină şi să fie pe pământ Domnul! Amin.

Cetate cerească să ai cu ei, Doamne, pe pământ, că dorul nostru arde în cer după Scripturile Tale aşezate pe pământ până la cea din urmă Scriptură a împlinirilor Tale toate. O, dă-le lor biruinţa cu Tine! Îngerii şi sfinţii să fie locuitori cu ei, şi prin ei peste pământ lucrători, iar cei ce nu iubesc pe Dumnezeu, să fie anatema, precum este scris, căci Domnul vine. Amin.

— Vă dau din bucuria Mea cu voi în mijlocul poporului cuvântului Meu, o, sfinţi iubiţi ai Mei. Vremea este cu duhul întunericului peste ea, dar Noi avem casă pe pământ şi Ne facem lumină în ea şi Ne împărţim şi zidim biserica, aşa cum sfinţii Mei au zidit-o pe ea prin viaţa lor, prin mărturia lor şi prin duhul proorociei. Amin.

Pace ţie, poporul Meu! Găteşte-Mi, fiule, praznic de Bobotează acum şi te întăreşte în Duhul Meu, pentru că Eu, Domnul, Mă întăresc în tine pentru ca să lucrăm slavă multă şi înţelepciune peste cei ce vin şi se strâng lângă Mine şi lângă tine la praznic de Bobotează curând. Trimit lor îngeri călători împreună cu ei spre izvorul Meu de cuvânt şi de apă împuternicită prin cuvânt de Bobotează peste ea. Le ies înainte cu slava Mea şi le dau din ea ca să Mă cunoască şi să stea credincioşi. Îi voi întări întru Mine, că n-au de unde să mai afle păşune curată, că e numai otravă, e numai lepădarea de credinţă, şi s-a vestit prin Scripturi că va fi aceasta, dar pentru cei aleşi ai Mei se vor scurta aceste vremuri tulburi, căci aşa am grăit Eu, aşa am făgăduit Eu.

Binecuvântată să fie truda ta pentru gătirea praznicului Bobotezei, poporul Meu! Eu şi sfinţii Mei îţi stăm în ajutor, iar tu să fii şi să stai în duhul umilinţei şi al prunciei cea pentru Mine, ca să fii purtat pe braţe, fiule, căci braţele Mele sunt cu tine. Fii credincios, fii mult credincios, căci Eu îţi făgăduiesc, şi aşa împlinesc. Amin, amin, amin.

1/14 ianuarie 2012